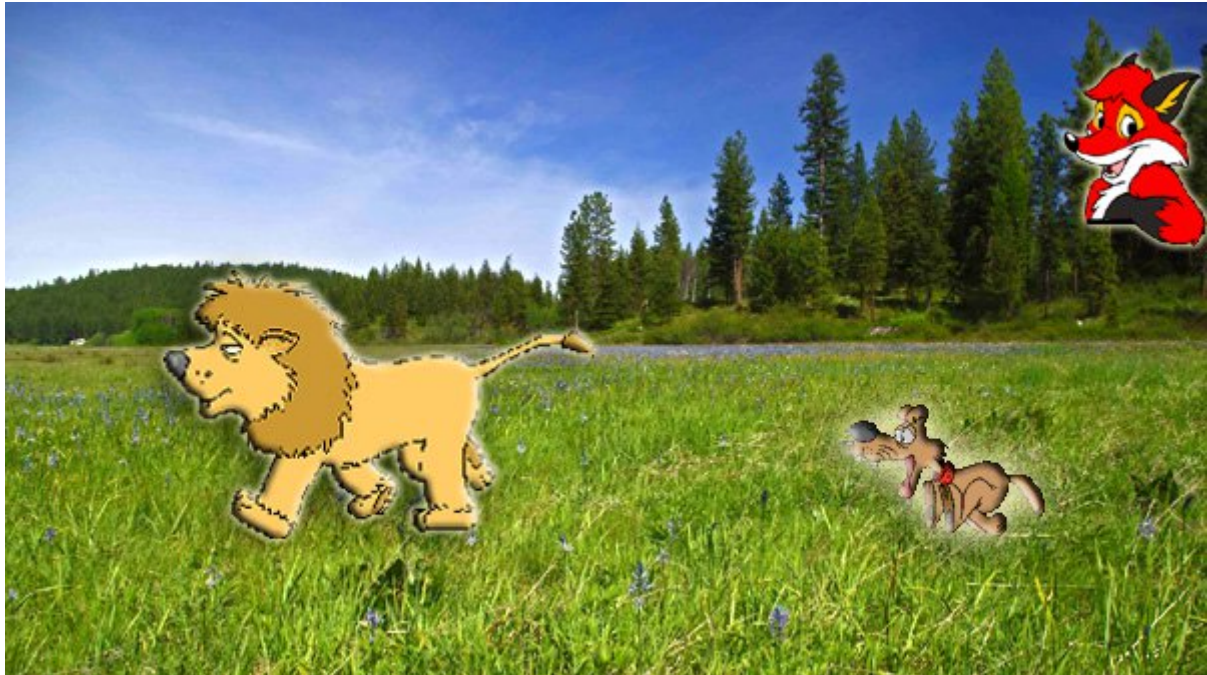

Λιοντάρι, σκύλος και αλεπού

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μια φορά κι έναν καιρό, τότε που ακόμα στα δάση της Ελλάδας μας ζούσαν λιοντάρια, ένα από αυτά, δυνατό κι όμορφο, με την πλούσια χαίτη του και το βαρύ περπάτημά του έκανε καμαρωτό τη βόλτα του. Όλα τ' άλλα ζωάκια φοβισμένα είχαν κρυφτεί στις φωλίτσες τους μην τύχει και γίνουν μια χασιά από το φοβερό θηρίο, τον βασιλιά όλων των ζώων.

Ένα κυνηγόσκυλο μόνο, που το μυρίστηκε, το πλησίασε αρκετά κι άρχισε να το γαβγίζει και να το κυνηγάει. Στην αρχή το λιοντάρι ούτε που του έδωσε σημασία. Το σκυλί του φαινόταν τόσο μικρό κι αδύναμο, ένα τίποτα μπροστά του. Εκείνο όμως επέμενε να γαβγίζει και να τρέχει ξωπίσω του, λες και κυνηγούσε έναν λαγό ή καμιά αλεπουδίτσα.

Κάποια στιγμή το λιοντάρι, πιο πολύ για να παίξει, γύρισε προς το κυνηγόσκυλο και βρυχήθηκε μ' όλη του τη δύναμη. Ο άγριος βρυχηθμός του ακούστηκε σ' όλο το δάσος, έφτασε κι ως τα ριζά του βουνού κι αντιλάλησε τρομακτικά. Του φτωχού μας σκύλου του κόπηκε η ανάσα... κόντεψε να σταματήσει η καρδούλα του και να μείνει εκεί δα στον τόπο. Μόλις συνήλθε απ' την τρομάρα του το 'βαλε σαν άνεμος στα πόδια κι εξαφανίστηκε μακριά απ' το λιοντάρι.

Μια αλεπού που είχε παρακολουθήσει τη σκηνή κρυμμένη πίσω από ένα δέντρο έσκασε στα γέλια και φώναξε κοροϊδευτικά στον σκύλο, καθώς εκείνος έτρεχε σαν τον λαγό μακριά απ' το λιοντάρι: «Βρε, κακοκέφαλε ψευτοπαλικάρά, ποιον κυνηγούσες; Αυτόν που ούτε τη λαλιά του δεν άντεξες ν' ακούσεις;».

Σοφός είναι κι αυτός ο μύθος του Αισώπου. Μερικοί άνθρωποι είναι θρασεείς, δηλαδή είναι δειλοί και φοβισιάρηδες, αλλά παριστάνουν τα παλικάρια. Φέρονται με απερισκεψία, εκτίθενται σε κινδύνους που ξεπερνούν τις δυνάμεις τους, θέλουν να δείχνονται πολύ γενναίοι και προκαλούν, αλλά μόλις ο αντίπαλός τους φανερώσει λίγη από τη δύναμή του, εξαφανίζονται απ' την τρομάρα τους και γίνονται ρεζίλι.

Πρέπει να έχουμε αυτογνωσία. Να μετράμε τις δυνάμεις μας τις σωματικές, τις ψυχικές, τις πνευματικές, και σύμφωνα μ' αυτές να πορευόμαστε στη ζωή μας.

Απόδοση: Σταυρούλα Κουμενίδου

Αφήγηση: Κατερίνα Σαββοπούλου

Αν θέλεις, μπορείς να ακούσεις τον μύθο. Κάνε κλικ παρακάτω.

Your browser does not support the audio element.

